

*Kiezen voor de
♥kracht*

Openingen in het oorspronkelijk
kwantumbewustzijn

Inkijkexemplaar*

Kiezen voor de HartsKracht

Openingen in het oorspronkelijk kwantumbewustzijn

Copyright © 2023 Claudia van Zee

Eerste druk: december 2023

Schrijver: Claudia.

Omslagontwerp: Stephan van Rijt @talktoday.nl

Omslagfoto: Peter Schmidt @Pixabay

Foto van Claudia: Lisette Janse @zevendezintuig.net

Vormgeving binnenwerk: Claudia.

Informatie: www.claudiavanzee.nl

ISBN/EAN: 978-90-833373-4-0

Ook verkrijgbaar als luisterboek

met ISBN/EAN: 978-90-833373-2-6

De (luister) boeken van Claudia zijn verkrijgbaar via:
www.claudiavanzee.nl

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

*In dit inkijkexemplaar zijn afbeeldingen opgenomen, die in frequentie aanwezig zijn in het zwartwit gedrukte boek.

Kiezen voor de Kracht,
ligt in ieder zijn Zelf – macht.

Elk vrije wil wezen
heeft het recht te genieten
van het Leven.

Verbondenheid
was op Aarde kwijt.
De koningen van wel eer, vergeten.

Met de kwantumsprong
zal men weer weten
hoe het ooit begon.

In ons gouden hart
willen wij elkaar terug zien.
Zelf én Samen maken wij nu
een nieuwe start

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	9
Van de hoge duikplank.....	13
Je Zelf voorstellen.....	17
Kwantum Kijken.....	29
Het haperende 'geheugen'.....	37
Alles overkomt ons maar.....	42
Ode aan de Avatar.....	49
Het lichaam kan weer aan.....	51
Tussen de plastic (k)reigers.....	61
Een struikje lavendel in de klei.....	67
De laatste zonnestraal.....	69
Een ver ge(w)eten geschiedenis.....	77
Gewiste voetafdrukken.....	87
Samen Zijn.....	89
Contact start in het hart.....	107
Virtuele vierkante gezichten.....	119
Voorbij die trauma's!.....	125
Kiezen voor de Kracht.....	133
De wederopstanding van de Aardse Mens.....	141
De laatste bus naar huis.....	151
Kiezen of kabelen.....	153
Altijd dichtbij mij.....	161
Vragen van vrede.....	163
Mascaravlekken op mijn witte trui.....	175
Nawoord.....	177

Voorwoord

In de zomer van 2022 schreef ik 'achter de afleiding', waarin ik mijn ontwakingsmomenten in het Zelf beschrijf. In mijn tweede boek, 'Op reis met Claudia', vertel ik een jaar later, over mijn bewustwording als buitenaardse bezoeker in een Aards lichaam. Hierna landde het besef dat de wereld om mij heen veranderde omdat ik anders ging waarnemen. De grotere kwantum werkelijkheid openbaarde zich zodra ik elk doel en belang losliet en mijn eigen keuzes ging maken. Ik besloot dat ik niet meer voortgetrokken wilde worden door de sleepkabels van systemen, maar me elk moment af te stemmen op het nu, mijn innerlijke weten te erkennen en te leven in waarheid.

Kiezen voor de kracht lag sinds de zomer van 2023 op de plank, ik stelde de publicatie uit, omdat ik de impact ervan verkende en het juiste moment zich opende. De buitenwereld laat mij zien, dat wat ik voel aan de binnenkant niet klopt, maar welke films er ook op mijn netvlies afspelen, hoeveel mensen me ook voor gek verklaren, ik weet in mijn hart exact wat ik moet doen. Het gaat er niet om dat ik mijzelf kloppend moet presenteren aan de omgeving, maar dat de werkelijkheid om mij heen, gaat kalibreren met mijn binnenwereld. En dat vergt in deze wereld moed, blijven staan in je eigen Kracht en onbevreesd Zijn.

Op een avond fietste ik door de polder en zie ik een meisje van een jaar of vier in roze kaplaarsjes, bij een grote plas regenwater staan. Haar ouders en de golden retriever staan ernaast. Ze kijkt naar de plas en zegt: *"Ik vind het eng!"* Zodra ze me ziet zwaait ze en zegt ze *"hoi"*. Haar ouders tonen vertederding en voelen zich trots dat haar dochter zo'n mooi mens is en een 'vreemde' op de fiets groet. Ik zwaai terug en zeg *"hoi"* met een grote glimlach in mijn hart. Opeens voel ik me weer dat meisje van de Aarde, dat de grote plas ziet en bang is om erin te springen. Simultaan voel ik me van binnen het wezen met kwantumbewustzijn, dat hier op bezoek is en voor niets bang is. Ik spreek de woorden in trilling:

“Dochter van Antar-Ra, je bent er al ingesprongen, je hoeft nergens naartoe, jij kunt alles wat je wilt. Jij bent het, het gaat om jou, het is altijd alleen maar om jou gegaan. Of je nu springt of niet, jij creëert alles om jou heen, inclusief het water, de mensen en alle gevoelens. Jij kiest Zelf jouw beweging in dit nu en dát is de kracht van wie jij werkelijk bent.”

We hoeven niet te werken aan ons bewustzijn, te leren ontwaken, uitsluitend liefde te voelen of op te stijgen naar een hogere dimensie. Zodra je al die gedachten loslaat, besef je dat je een alwetend en onsterfelijk wezen bent. Je kunt bewust Kiezen voor de Kracht die je in je hart ervaart. Jij schept de openingen in de kwantumwerkelijkheden met jouw oorspronkelijk bewustzijn. Dit boek is geen stappenplan of cursus, het is mijn voetafdruk die ik in deze werkelijkheid achterlaat. Elk verhaal bevat één of meer puzzelstukjes die ik heb ervaren op mijn reis en het is een eer dat ik jou die mag aanreiken in deze wereld.

Medeschepper van het gouden licht, Ik groet u in vrede en ontmoet u in de kosmos van onze harten samenkracht.

Claudia van Zee

Van de hoge duikplank

Als meisje van vier ging ik voor het eerst naar zwemles. Ik kon al zwemmen, ik was opgegroeid op een boot en sprong altijd in het water. Dat, gecombineerd met het feit dat ik mijn zwemvest telkens uittrok, maakte dat mijn vader me leerde zwemmen in natuurwater. 'Men' vond dat ik toch een diploma moest halen, want dan kon ik écht zwemmen. Ik vond het maar raar dat we eerst leerden met onze voeten een beweging te maken terwijl mijn armen leunden op een vlonder en we later de armen gingen leren gebruiken. Wat ik me herinner is dat ik na de zwemles altijd jeuk had en er met een rode huid uitkwam. Ik voelde dat het water bevuild was met chloor en dat het geladen was met alle programma's die mensen bij zich dragen. Al dat geen water was, werd blijikbaar geabsorbeerd en opgeslagen.

Die eerste keer in het zwembad viel mij direct de hoge duikplank op. Dat maakte indruk, ik liep erheen en wilde er meteen vanaf springen. De zwemjuf schrok zich rot toen ik de trap opklom. Ze trok me eraf en maakte me heel duidelijk dat ik dat niet mocht doen, omdat ik daar nog veel te klein voor was. Nu begrijp ik dat wel, maar destijds absoluut niet, alsof ik dat niet kon. Ik had nog wat moeite om te snappen dat ik in een kinderlichaam niet meer kon doen, wat ik daarvoor wél kon en ook leuk vond, zoals ergens inspringen. Ik vroeg de juf nog af en toe of ik al groot genoeg was en toen ik mijn A en B had behaald, was het eindelijk zover. Door deze actie had ik eeuwige roem en respect bij mijn klasgenoten behaald. Nu beseft ik dat het een echte kwantumsprong was. Ik voelde in mij dat ik moest springen. Waarom wist ik niet, ik deed het. Ik weet nog dat ik die trap op klom en dat de afstand naar beneden een stuk groter was dan ik had vermoed.

Enmaal boven op de plank ervaarde ik een gevoel dat ik nog niet eerder had gevoeld, ik keek naar beneden en... voelde angst. Wat is dat nou weer? Alsof er iets zou kunnen gebeuren. Ik had nog nooit een soortgelijk gevoel ervaren,

want ik was onsterfelijk. En nu ging er angst door mij heen. Het gevoel was zo sterk dat ik bijna niet meer durfde te springen! Ik nam een kleine aanloop en daar ging ik! Het moment van de val herinner ik me nog goed, ik had helemaal niet nagedacht hoe ik naar beneden ging, met de voeten naar beneden of met mijn handen, of anders? Ik weet nog dat ik zweefde en genoot van dat gevoel, de angstvelden had ik achtergelaten op de duikplank en ik sprong als zesjarig meisje van een enorme afstand, die nog veel groter is als je klein bent. De landing deed zeer. Het was niet wat ik verwacht had. Het water was zo hard als een schild en niet vloeibaar zoals ik alle keren daarvoor had gevoeld als ik van de boot afsprong. Deze landing was zo hard dat ik me zelfs niet welkom voelde in dit zwembadwater, terwijl ik als wezen zo verbonden ben met water. Hoe kan dit? Waarom reageert het water niet zoals ik voelde dat het zou gaan doen? Wat ik gewend was hoe het zou reageren op mijn aanwezigheid?

De landing in deze werkelijkheid was totaal anders dan hoe ik had ingeschat. Mijn lichaam deed pijn. Ik moest van diep beneden weer omhoog zwemmen en eenmaal boven nam ik mijn eerste hap lucht. Zuurstof, waar is de zuurstof? Ik zag mensen kijken en klappen, het was blijkbaar iets heel knaps wat ik gedaan had. Terwijl ik alleen maar wist, dat ik moest springen. En ik besloot met een grote grijns het zwembad uit te stappen en niemand te vertellen dat het heel erg pijn deed. Dat was de eerste en laatste keer dat ik van de hoge duikplank afsprong. En nu, zo'n 40 jaar later, voel ik dat ik weer een kwantumsprong moet maken. Alles in mij zegt dat ik in het diepe moet springen, simpelweg als ik dat niet doe, dan klopt er iets niet meer. Dan klop ik niet meer. Dan doe ik niet wat ik weet wat ik moet doen en dat... dat kan gewoon niet. Hoe de sprong ook is, wat er ook gebeurt, hoe het ook gaat en hoe ik me ook voel, ik moet weer zo dapper zijn als ik als klein meisje was.

Schrijven is slechts het begin, het opklimmen op de trap. Ik kan het er niet bij laten, ik moet omhoog en ook springen. Ik moet mijn waarnemingen delen. De waarnemingen die ik hier doe en zie met de ogen van thuis, van de sterrenwereld waar ik vandaan kom. Hier ben ik voor gekomen. Ik voel in

mijn lichaam en bewustzijn dat het tijd is dat ik weer van die hoge duikplank afspring, ook als het pijn doet. Wat er daarna gebeurt, ik weet dat het klopt, dat ik klopt, dat ik ben wie ik ben. Ik ben gesprongen, geland, opgestaan, boven gekomen en ik heb naar adem gehapt. En, ik spring er gewoon weer in. Telkens opnieuw, elke dag, elk moment. Niet onvoorbereid, maar heel zorgvuldig, stap voor stap. Dat is het verschil. Nu heb ik jaren aan waarneming gedaan en bepaal ik Zelf wanneer en hoe ik spring. En niemand of niets dat mij hiervan weerhoudt. Ik bepaal. Ik spring. En net als dat meisje van zes voel ik me weer onsterfelijk en voel ik mijn hele lichaam trillen, ja, dit is het, dit is het gevoel, dit... klopt. Dit ben ik. Ik land en dit keer beweegt het water zoals het water wil bewegen, in reactie op mijn bewustzijn. Het ontvangt mij, zoals het mij in oorsprong wil én weer kan ontvangen. Ik ben zover, het is tijd, ik spring van de hoge duikplank af, laat achter me wat niet bij mij hoort en ik stap aan boord bij mijzelf. Het meisje heeft geen idee waar ze inspringt en ik weet het exact. Het begint bij mezelf voorstellen wie ik werkelijk ben.

Kun jij je zelf voorstellen wie je werkelijk bent?

Kwantum Kijken

In dit verhaal wil ik vertellen hoe ik kwantumfysica zie, waarneem, besef, voel en begrijp vanuit de werkelijkheid hier gezien, gecombineerd met mijn herinneringen en besef vanuit de werkelijkheid, waar ik vandaan kom. Als ik kijk naar deze wereld, dit land, een leven, mijn leven of jouw leven, of een fase in het leven, dan kijk ik daarnaar vanuit de mens die ik hier ben én wie ik oorspronkelijk ben. Wat je ziet wordt beïnvloed door de manier hoe je waarneemt.

Iemand zei mij, in een geheel andere context overigens: "Jij ziet dingen die er niet zijn". Ik was blij met deze opmerking, hij sidderde nog even door en ik realiseerde mij dat het klopt wat deze vrouw zegt. Ik zie dingen die iemand anders niet ziet. En dat geldt ook andersom, want jij ziet dingen, die ik niet zie. Als jij 's avonds thuis komt en je doet de deur achter je dicht, dan ontmoet je je familieleden, je partner, je huisdier, je planten of de tv. Ik heb geen weet van hoe je woont en wat jij ziet. Je leest nu dit verhaal over de dingen die in mijn leven gebeuren en ik heb geen idee wie jij bent en wat je nu waarneemt. Dus ja, ik zie niet wat jij ziet. Als je naar een boom kijkt en zegt 'de blaadjes zijn groen' en 'de bloemetjes zijn roze,' dan denk ik te weten wat groen en wat roze is, maar mogelijk zie jij het wel heel anders. Misschien heeft groen wel een heel ander andere kleur dan dat het voor mij heeft. Kan het ook zo zijn dat we allemaal iets anders zien? Ik ben van een werkelijkheid waar er ontelbaar veel mogelijkheden zijn die aansluiten op dit huidige moment. Het moment dat ik dit verhaal schrijf en ook het moment waarop je het leest. Je haalt adem en je ademt weer uit. Stel dat je je ogen even sluit en als je ze weer opent, dan zie je iets. Dan gebeurt er iets. Dus je zit thuis en dan kan er iemand aanbellen, de telefoon kan gaan, het kan opeens gaan regenen of de kat kan naar je toekomen omdat hij honger heeft. Het weeralarm kan afgaan of er gaat een vogeltje fluiten. Allemaal dingen die kunnen gebeuren en die kunnen

volgen, op het moment waar je in zit. En dit kan elke dag anders zijn, elk moment anders vallen. En jij kunt zelf ook iets kiezen te gaan doen. Wat gebeurt er met jou in het komende moment? In deze werkelijkheid lijkt het erop dat wij continu reageren op de dingen die in ons leven gebeuren. Onze aandacht gaat naar die fluitende vogel, naar de burens die ruzie maken, de grasmaaier die aangezet wordt of de struikjes die bewegen in de wind. Ik reageer op de kat en ga brokjes pakken (inderdaad, geconditioneerd). Waar ik oorspronkelijk vandaan kom, ben ik in mijzelf aanwezig en kies ik elk moment wat ik doe, ik schep zelf het volgende moment. En in deze wereld is dat totaal anders, want hier leef ik van reactie op reactie, op iets anders en weer van een reactie naar iets anders, waar ik vervolgens weer op reageer.

Waar ik vandaan kom, in de realiteit die ik mij heel goed kan herinneren, kunnen er op elk moment, ontelbaar veel andere momenten, aansluiten en zelf gecreëerd worden. Je zou dat kunnen vergelijken met ontelbare opties of keuzes. Hoe ervaar jij dit leven? Ervaar je een oneindig aantal keuzes of een beperking in keuzemogelijkheden? Ik ervaar een inperking van mogelijkheden en een demping op mijn scheppers kracht en ik beseft dat niet iedereen dit zo ervaart. Ik zie dat de mogelijkheden die normaliter zouden moeten openstaan, alle wegen die je zou moeten kunnen inslaan en alle momenten die zouden kunnen volgen op dit moment, grotendeels zijn uitgezet. Het is niet meer toegankelijk. Ik beseft dat veel mensen opgeslokt worden door het overleven in deze wereld. Dat mensen proberen het hoofd boven water te houden en bezig zijn met geld verdienen, zodat ze kunnen eten en het warm kunnen houden in huis. Door het veilig stellen van de primaire levensbehoeften, zijn we mogelijk niet bezig met onze werkelijkheid onder de loep nemen en opmerken dat we die niet zelf scheppen. Mensen zijn soms eenzaam en hebben moeite met werkrelaties, of relaties in de familiesfeer, of met zichzelf. Er is sprake van fysieke problemen en mentale uitdagingen. Daarbij is het heel logisch en te begrijpen, dat als we klaar zijn voor de dag met het veiligstellen van onze behoeften, we toe zijn aan rust en ontspanning. De zojuist gedane inspanning of een 'niet zo'n fijne situatie' kunnen we vergeten door weg te dromen in een virtuele realiteit. In deze wereld zijn veel mogelijkheden

uitgezet en van de beperkte mogelijkheden die er nog wel open staan, zijn er veel waarin mensen niet floreren of waarin het slecht afloopt, waarin de mens zichzelf niet tot in volle glorie en volle potentieel, lekker kan uitpakken. En er zijn mensen die tevreden zijn met het leven wat zij leiden en niet zien dat er een beperking is. Zelfs al heb je het gevoel dat jij je leven leidt, dan kan iemand anders daar naar kijken als 'lijden'. Er zijn mensen die het helemaal prima vinden om in deze werkelijkheid te leven, die het echt naar hun zin hebben. En ik heb het ook naar mijn zin. Ik vind het soms leuk om in deze wereld te leven en te ervaren hoe het hier is, ook al weet ik dat het anders kan en vind ik het soms lastig om dat te realiseren en te beseffen. Als je niet weet wat je mist, of als je niet weet hoeveel meer mogelijkheden er nog zijn, dan kan ik me dat wel voorstellen.

Als ik naar mezelf kijk, dan zie ik een zeemeermin, die in een vissenkomp moet overleven en voorheen had ik het gevoel dat ik in een badkuip zat. In 2020 werd alles teruggeschroefd en toen moest ik naar een vissenkomp terug. Met de avondklok erop, werd het een glas, en toen alles weer open ging, ervaarde ik weer de vissenkomp. En even later ging ik opeens naar een badkuip. Nou dat was fantastisch natuurlijk, ik had echt het gevoel: verruiming van bewustzijn! Ik zat als zeemeermin in een badkuip! En ik had het me toch naar mijn zin. Zo vergaat het heel veel mensen he? Opeens heb je zoiets van: wow, ik heb meer vrijheid! Maar die vrijheid is een illusie. Er wordt wel geschoven in hoe vrij je kunt zijn, maar je bent nog steeds niet vrij, je kunt alleen in een grotere kooi, of een wat grotere badkuip, zwemmen of bewegen.

Ik heb herinneringen aan een leven in een wereld, waarin ik helemaal vrij was en niet in een glas water, vissenkomp of in een badkuip zwom, maar in een oneindige kosmische zee. Ik weet en ervaar dat de mogelijkheden hier beperkt zijn. Het kan zijn dat jij dit ook, of helemaal niet ervaart. Hoeveel mensen zijn zich bewust van het feit dat ze aan een lijn lopen? Of aan een ketting worden voortgetrokken? Zich voortbewegen in een badkuip? En hoe komt het dat mensen dat niet meer weten?

Momenteel wordt er gesproken over kwantum hypnose. Wat is het verband tussen jezelf in een hypnosestaat bevinden en een beperking van mogelijkheden in een kwantumwerkelijkheid ervaren? Wie hypnotiseert wie en wie is gehypnotiseerd?

Kwantumfysica vertaal ik naar een werkelijkheid, waarin ontelbare mogelijkheden (situaties) kunnen volgen en reageren, op het moment van nu. Niet als een statisch gegeven, maar iets wat volledig vrij kan bewegen in een open bewustzijnsveld. In hoeverre staan de mogelijkheden voor jou, voor mij, voor ons mensen in deze wereld open? Ervaar je deze ontelbare richtingen of voel je je wel eens opgesloten of beperkt? Dat je een keuze moet maken uit twee dingen, die allebei gewoon slechte opties zijn? Je voelt je gedwongen tot het maken van een keuze tussen A of B en er lijkt geen uitweg te zijn voor iets anders? Je moet naar de havo of naar het vwo, je moet bij elkaar blijven of gaan scheiden, je moet deze baan accepteren of die andere baan, je moet een huis gaan huren of gaan kopen, je moet werken of een uitkering aanvragen.... Al die mogelijkheden waar je hier uit kunt kiezen, zijn ook nog eens verpakt en verward in allerlei systemen en modellen. Het zijn allemaal uitgekauwde keuzes. En vrij kunnen kiezen tussen al die mogelijkheden, is dat dan vrijheid? Hoe vrij ben je nou werkelijk en hoe vrij wil je zijn?

De wetenschap toont aan dat menselijke observatie invloed heeft op de mogelijkheid, waar het kwantum deeltje heen beweegt, waar die gaat 'vallen'. Jij kunt dus invloed hebben op de mogelijkheid die volgt op dit moment! Dat impliceert dat andere mensen en wezens ook invloed kunnen hebben op het moment dat volgt in jouw werkelijkheid. En wie heeft er eigenlijk op dit moment invloed op het moment dat hierop volgt? Bepaal jij dit of wordt dit voor jou bepaald? En als jij de keuze hebt uit zes volgmomenten en je kiest daar in, hebben we het dan over de mogelijkheden die je kunt kiezen in je badkuipje? Of in de zee? In wat voor een soort werkelijkheid bevind jij je momenteel?

We 'leren' nu over kwantum hypnose. Er is een nieuw model! Je kunt opeens workshops en cursussen volgen. Graag neem ik dit onder de loep, door wat onderzoeksvragen te stellen. Ten eerste: wat is hypnose? Hypnose is een algehele staat van niet bewust zijn, het is een gebrek aan bewustzijn. Bestuurbaar zijn. Vergeten zijn wie je bent. Gewist zijn. Inactief. Afwezig. En dus volgzaam en slaafs. Begrijpen wij de kwantumfysica echt al zo goed dat we hiermee kunnen gaan 'spelen'? Dat we kunnen hypnotiseren? Beseft de mensheid dat zij zich reeds in een algehele staat van hypnose bevindt? Weten wij wie wij zijn? Of zijn wij vergeten wie we echt zijn? Zijn we ervan op de hoogte dat er ontelbaar veel momenten zijn en weten we hoe we zelf ons volgende moment kunnen scheppen? Of zitten we vast in één mogelijkheid, die zich als een 'kwantum loop', als een eeuwigdurende lus, continu herhaalt? Waarin wij vastzitten, in een algehele staat van hypnose? Is de mensheid bewust? Zijn wij bewust wat het inhoudt, om te gaan hypnotiseren met kwantumfysica? Als je naar deze werkelijkheid kijkt en je ziet dat de mensheid niet meer weet wie ze echt is en niet op de hoogte is, dat ze in een beperkte werkelijkheid leeft, die grotendeels uitstaat. En dat deze werkelijkheid ook nog wordt georkestreerd door de kwantumfysica te manipuleren. Dat de mensheid in hypnose is. Waar past dan een cursus kwantum hypnose in? Hoe verhoudt zich dat dan tot deze werkelijkheid? Wie brengt deze cursus écht? En als je je beseft dat tijd eigenlijk niet bestaat, wat was er dan eerst? Deze cursus, of de staat waarin we ons nu bevinden? En als er geen tijd is, doet dat er dan eigenlijk toe? Want wat is dan feitelijk het verleden en wat is dan de toekomst? Zouden verleden, heden en toekomst gemanipuleerd kunnen worden en als momenten verwisselbaar kunnen zijn?

Je kunt in meerdere lagen kijken naar de opkomst van deze nieuwe stroming, dit nieuwe cursusmodel, in 'bewustzijn'. We gaan elkaar nu leren, wat eigenlijk al gebeurd is, want we bevinden ons in een staat van hypnose, omdat kwantumfysica wordt gemanipuleerd. Beseffen we, dat we in de badkuip worden gehouden doordat ons waarnemingsvermogen en ons besef over kwantumfysica is uitgezet? Beseffen we dat we in hypnose staat zijn? Of denken we dat we vrij zijn? Omdat we niet meer in dat glas

water maar in de badkuip bewegen? Er wordt aangegeven dat je met kwantumfysica kunt manifesteren om je doelen te bereiken en het leven te krijgen wat je wilt. Zou het dan mogelijk zijn, dat kwantumfysica gebruikt kan worden door een wezen of een beschaving, die mogelijk anders doelstellingen heeft? Zou dit gebruikt kunnen worden om jouw leven te besturen en je te gebruiken om iemand anders zijn doelstellingen te behalen? Dat de grote gevechten in de kosmos gaan over *jouw* bewustzijn en het besef dat je in een badkuip leeft en dat doorziet? Dat het besef en het weten van een kosmische kwantum zee van oneindig bewustzijn uit jou kan worden gewist met deze technieken?

Iedereen kent wel het voorbeeld van de hypnotiseur die iemand hypnotiseert en dat degene dan opeens niet meer weet dat er iets in zijn hoofd is gewist. Dat hij echt geen enkel weten meer heeft aan zijn kinderen of aan een voorwerp dat hij even daarvoor vasthield. Of dat een gehypnotiseerd mens gaat blaffen als een hond. Op dat moment denkt diegene dat het voorwerp er niet meer is, of dat die mensen er niet meer zijn. Hij denkt dat hij een hond is en gaat blaffen. Hypnose betekent: besturing. Als een ander mens, iets in jouw hoofd kan weghalen of toevoegen, kun je je dan voorstellen, wat intelligentere wezens, dan de huidige mens, met kwantumfysica en hypnose zouden kunnen bereiken? Wie introduceert dat wat we nu aan het leren zijn? Hoe komt het dat deze cursus er opeens is en naar jou toe komt? Bepaal jij de kleur en smaak van het water en wat er in de badkuip is? Wie is er aan het hypnotiseren en wie heeft de kwantumfysica in de hand om welke doelen te bereiken?

Dit verhaal gaat niet over angst, want waarom zou je bang zijn voor iets dat al gebeurd is? Het gaat over wakker schudden en de wil te onderzoeken of je vrij leeft of dat je je bevindt in een algehele staat van hypnose. Ware vrijheid en vrije wil, bereik je niet, als je onder hypnose bent of door mensen te hypnotiseren. Ben je vrij, denk je dat je in vrijheid leeft of is dat de hypnose? *Om te manifesteren hoef je niet te hypnotiseren!* Hoe lang ben je nog 'happy' met het zwemmen in een badkuip en hoe groot moet jouw verlangen worden naar die kosmische zee van oneindige mogelijkheden?

Kiezen voor de HartsKracht bestellen?

Voor een update in dit nu-moment, het bestellen van (luister)boeken en het bezoeken van lezingen en workshops, klik je op onderstaande titels, of surf je naar:

[Claudia van Zee](#)

Achter de afleiding

Een bundel van ontwakingsmomenten in het Zelf.

Wahrnehmen mit Quantenbewusstsein

Eine Sammlung von Momenten des Erwachens im Selbst
In eervolle samenwerking met Elisabeth Slinkman

Op reis met Claudia

Waarnemingen van een buitenaardse bezoeker.

Kiezen voor de HartsKracht

Openingen in het oorspronkelijk kwantumbewustzijn.

De mens op deze planeet, staat op een cruciaal punt in haar evolutie: wil zij aan de kabel van controlerende systemen blijven bungelen, of kiest zij voor een vrij leven van verbinding en samen zijn in vrede? Oorspronkelijke herinneringen aan andere werkelijkheden springen massaal aan en de mens weet diep van binnen, dat het niet normaal is, om te overleven in een wereld, waarin alles haar lijkt te 'overkomen' en ze niet meer haar eigen werkelijkheid kan scheppen. De bewust geworden mens doorziet de afleiding, waarin zij sinds langere tijden wordt beziggehouden. Zij voelt dat de multidimensionale kwantumwerkelijkheid groter is, dan zij ooit had kunnen beseffen en de mogelijkheden naar totale herziening tonen zich op het beeldscherm. Als de hele wereld lijkt af te stevenen naar een complete chaos en de laatste zonnestraal wordt afgepakt, breekt het moment aan, dat het eeuwige Licht in de mens ontvlamt en ze kiest voor de kracht van het hart.

De Aardse mens is in staat de verbinding met de Kracht van AL het Leven te openen en jij hebt de hoofdrol in dit verhaal. Dit boek gaat ook over jou! Jij bent hier aanwezig als ambassadeur en jij kunt nú kiezen wie jij werkelijk wilt zijn.

Claudia (1973) beschrijft alledaagse situaties, die zij vanuit multidimensionale werkelijkheden waarneemt. De frequenties van kwantumherinneringen raken meerdere lagen in het menselijke bewustzijn en openen ontwakingsmomenten in het Zelf.

